

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr.
a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Iernii 11. — Administrația: Str. Căminării 3.

Se prenumără și la poste și la librării.

În Bucuresci

primese abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscripte nu se înopiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Sibiu, 11 Noembrie st. v.

(S.) În dieta din Budapesta par a se începe din nou scenele turbulente, care se petrec în sesiunea trecută și care făcuseră atâtea cînte parlamentarismului maghiar.

Imediat după deschiderea sesiunii se auzia voci, că, în virtutea §-ului 31 al articolului de lege 50 din anul 1879, exdictatorul Ludovic Kossuth cu finea acestui an, adevărat în ziua de 31 Decembrie, își pierde dreptul de cetățean unguresc și că „națiunea” trebuie să înțepenească de cu bună vreme pașii de lipsă, pentru-ca Kossuth să nu fie silit să intervină pentru mântuirea dreptului lui de cetățean, dar nici să nu își-l pierdă, cum trebuie să își-l pierdă toți aceia, care au petrecut zece ani în străinătate și în timpul acesta nu s-au declarat, că vor să rămână cetățeni ai statului ungar.

Nu mai cu vre-o câteva zile înainte de a se începe dezbaterile asupra bugetului statului, deputatul Emil Ábrányi a publicat un fel de apel către „poporul seu”, bună-oară cum o fac și capetele încoronate, când se adresează „cătră popoarele lor”, și a propus ținerea de meetinguri în întreaga țară, în scopul de a obține dela parlament pe calea petițiilor un fel de „Extrawurst” pentru bătrânul revoluționar maghiar.

Primul meeting în această afacere s'a și ținut la Raab, luându-se hotărârea, ca să se prezenteze dieței o petițiune, prin care se va cere modificarea respectivului paragraf din articolul de lege despre inculpat încât privește persoana lui Ludovic Kossuth. Se vorbea, că și universitarii maghiari din capitala Ungariei au de gând să inițieze o mișcare și că astăzi conducătorul stângerii extreme, dl Irányi Daniel, va prezenta dieței un proiect de conclud în această direcțiune.

Ne așteptam prin urmare la adunări șgomotoase prin orașele maghiare din țară, la manifestațiuni „patriotice” pe strade și scene scandaloase în casa deputaților. Sciam ce s'a petrecut cu prilegiul debaterii asupra proiectului de lege militar și nimic nu ne îndreptăța la presupune măcar, că opoziția maghiară va trece peste chestiunea dreptului de cetățean al idolului ei cu liniștea și calmitatea ce o reclamă oricare chestiune, care are să fie rezolvată în mod constituțional și pe cale parlamentară.

Și poate pentru-ca teroristările să nu se înceapă numai din incidentul afacerii

lui Ludovic Kossuth, stânga extremă încă în ședința sa de alaltieri a dat năvală asupra guvernului, și când ministrul-președinte Tisza luă cuvântul, nu l'a lăsat nici să vorbească și a produs un șgomot, care a silit chiar și pe răbdurii președinte al casei să amenințe cu suspendarea ședinței.

În aceeași zi o conferință a partidului kossuth-ist a hotărât, că la proiectul de conclud al deputatului Irányi toți deputații independenți vor lua cuvântul.

Prin urmare planul de acțiune era pregătit și parlamentul și țeara erau să fie din nou teatrul unor scandale ca cele de pe la începutul acestui an.

Întreaga afacere a primit însă în ședința dieței de ieri o soluțiune, care nu scim încă, dacă e potrivită să pună stavila patimilor șovinistilor maghiari, dar care la toată întâmplarea revărsă o lumină foarte posomorită asupra constituționalismului unguresc.

Domnul Irányi s'a grăbit cu proiectul seu de conclud și, în loc să-l prezenteze astăzi, l'a prezentat deja în ședința dieței de ieri. Prilegiul spre aceasta l'a oferit polemia lui cu ministrul-președinte în decursul debaterii bugetare. După-ce a arătat, că pierderea dreptului de cetățean unguresc decătră refugiații politici e neindreptățită, întocmai ca și condițiunile, de care se leagă menținerea dreptului de cetățean, apelează la majoritatea casei, ca Kossuth să nu fie alungat din țară, și își prezintă proiectul seu de conclud pentru schimbarea paragrafului corăspunzător.

Dl Coloman Tisza, atotputernicul zdrobitor de naționalități, s'a fmoiat deodată și ca nu cumva să se supere opoziția, dar mai ales pe compatriotul seu și al conaționalilor sei din Turin, s'a aflat îndemnat a declara, că legea inculpatului corăspunde concepțiunii tradițiunii unguresci, pentru o persoană aceea nu se poate schimba; dar fiecare poate să rămână, dacă vrea, cetățean al statului și preste tot cetățenii de onoare sunt *eo ipso* cetățeni ai statului unguresc. Ear' după-ce dl Irányi nu a fost îndestulit cu o simplă interpretare a legii, domnul Tisza a mers și mai departe și a răspuns, ca această interpretare să se întemple deci prin un proiect de rezoluțiune, pentru-ca partidul guvernamental pe Kossuth totdeauna îl va privi de cetățean unguresc.

Atâtea e tot ce scim până acum după informațiunile telegrafice ale foilor

maghiare din Cluj despre această afacere celebră.

Și nici că trebuie să scim mai mult. După declarațiunea ministrului-președinte Tisza pentru noi e indiferent, dacă chestiunea inculpatului se va mai trăgăna sau nu, dacă independenții sînt mulțumiți cu acea declarațiune s'au vor persista și mai departe prelungă discutarea proiectului lor de conclud. Fiecare dintre noi trebuie să primească acum convingerea, că cultul lui Kossuth s'a extins și asupra Maghiarilor din tabera guvernamentală și că domnul Tisza nu ar mai pute să steie în fruntea țerii, îndată-ce s'ar lăpăda cu deservirșire de „marele patriot maghiar”.

O sciam demult și în nenumărate rînduri am spus-o și în coloanele diarului nostru, că aspirațiunile celor din stânga extremă sînt aspirațiunile tuturor Maghiarilor deopotrivă, și dacă liberalii își ascundeau până acum sentimentele lor adevărate, au făcut-o numai din considerare la capabilitatea lor de guvernare, dar dacă am fi putut pătrunde în inima fiecăruia dintre ei, puteam să aflăm acolo pe Kossuth și ideile lui întocmai ca și în inimile independenților.

Ceea-ce ne surprinde acum mai mult e însă tocmai împrejurarea, că dl Tisza își arată slăbibiunea în toată golăitatea ei și e silit din nou și într'un mod atât de drastic să cedeze față cu teroristările unei minorități parlamentare.

Deja gălăgia ce se face prin țeară cu alegerea lui Kossuth de cetățean de onoare, o manifestațiune aprobată în tăcere de însuși guvernul dlui Tisza, e cea mai grosolană lovitură ce se poate da sentimentelor patriotice și dinastice ale popoarelor nemaghiare din această țară.

Și acum vine primul sfetnic unguresc al Monarchului nostru constituțional și declară din cel mai competent loc, că el și cu el întreg partidul guvernamental totdeauna va privi de cetățean unguresc pe acela, care odinioară a vrut să răstoarne dinastia habsburgică de pe tronul Ungariei și care a provocat crâncenul războiu civil dela 1848/49.

Numele lui Ludovic Kossuth însemnează repătrunderea evenimentelor de acum sînt patruzeci de ani, el însemnează pentru patria noastră însăși revoluțiunea.

S'ar pute deci, ca acest nume să se rostească cu atâta pietate în reprezentața țerii chiar de pe banca ministerială, fără-ca să jignească pe cei mai competenți factori ai acestei mo-

narchii și pe popoarele, care într'un timp nu tocmai îndepărtat și-au vîrsat sîngele pentru integritatea monarchiei și pentru dinastia ei față cu acela, care poartă acest nume?!

Nu mai doue lucruri s'ar pără a fi cu puțință. Sau că Maghiarii cu toții prepară ceva sau că ministrul-președinte Tisza nu se mai poate menține la putere față cu teroristările opoziției și s'a hotărît să facă un lucru, care i'ar pute face retragerea glorioasă înaintea conaționalilor sei.

La toată întâmplarea însă situațiunea internă a devenit prin acest pas al dlui Coloman Tisza și mai înăsprită decum era pe timpul debaterilor asupra proiectului militar și între asemenea împrejurări astăzi nimeni nu scie ce va aduce cu sine ziua de mâine. Pe conțetățenii nostri maghiari îi cunoaștem destul de bine. Ei sînt de multe lucruri capabili.

REVISTĂ POLITICĂ.

Sibiu, 11 Noembrie st. v.

Din parlamentul maghiar.

Dintre ședințele dieței câte s'au ținut în această sesiune, ședința de alaltieri a fost una dintre cele mai șgomotoase ședințe. Primul orator a fost dl Sigismund Csathár, vestitul deputat din Bichș-Giuia. Lui a urmat deputatul Acațiu Beothy. Acesta a ținut, că după-ce Tisza și-a devenit sieș necredincios și a ajuns cu sine însuși în contrașicere, a perdut facultatea, de a reprezenta națiunea sa înaintea Coroanei și de acolo vine, că el nu mai vorbește nici chiar în casa deputaților, al cărei conducător ar trebui să fie. Aceste sînt stări de lucruri abnormale, la care opoziția nu e de vină și care vor ținē mereu, câtă vreme Tisza se află la guvern. Domnul Tisza a fost scos acum din șărite și s'a și ridicat să răspundă dlui Beothy. Opoziția însă nu l'a lăsat să ajungă la vorbă. În special contele Károlyi intrerupea mereu pe ministrul-președinte și președintele casei a fost silit să-l cheime mai de multe-ori la ordine și să amenințe cu ridicarea ședinței. Abia după douăzeci de minute a putut dl Tisza veni la vorbă. Expunerile lui Tisza s'au raportat la recriminațiunile opoziției în privința steagului negru-galben și la noua ilustrare a istoriei fusiunii. După el și-a mai apărat Madarász vederile sale despre sancțiunea pragmatică față cu Beothy, care în urmă l'a

ținut mîna foarte mișcat. Desbaterea s'a intrerupt apoi și ministrul de finance a prezentat proiectul de lege despre indemnizare pentru proximal cuartal, precănd contele Károlyi își dădea înzadar silința, și a capacita pe președintele casei, că a doua chieamare la ordine el nu a meritat-o. Ședința s'a ridicat pe la oara 2 și deputații s'au împrăsciat într'o dispozițiune foarte agitată.

Declarațiunea ministrului francez.

În ședința camerei franceze dela 19 l. c. s'a cetit declarațiunea guvernului, despre care am făcut și noi pomenire la timpul seu. Dl Floquet a rostit o alocuțiune, în care promise, că își va da toate silințele sale pentru a merita încrederea camerei; el va uita preferințele sale personale; el face apel la unirea tuturor forțelor democratice în giurul guvernului republican.

Domnul Tirard a cetit declarațiunea guvernului, care a fost foarte aplaudată:

„Pătrunș de sentimentul datorii noastre”, a ținut președintele consiliului, și decisi a le îndeplini, credem că am dat la bun șfășit, mulțumită concursului senatului și a camerei, sarcina ce ne luasem. Astfel numai prin simpla aplicare a legilor am dejucat tentativele revșrășitorilor. Ordinea din afară fiind asigurată, Francia a putut oferi, în mijlocul minunilor artei și ale industriei, simpații și ospitalitate la milioane de străini, veniți din toate părțile globului. Șufragiul universal, stăpân cu deservirșire pe sine, a putut încorona acest mare triumf al democrației noastre prin alegeri, invitând pe toți Francezii a se împăca sub drapelul republicei, înălțat deasupra partidelor și pus de acum înainte în afară de orice jigneire. Francia a vorbit, nu numai că a arătat, că voește să menținā, să întărească și să desvoalte instituțiunile întemeiate pe ea, dar și că voește să aibă în capul ei un guvern stabil, cu o durată sigură, păzitor al ordinii și inițiator al progresului, încungiurat de respect, în lăuntru ca și în afară moderat, pentru a fi puternic, deschis și generos, pentru a fi într'adevăr drept și național. Instruiți de o experiență recentă, credem că un atare guvern nu poate, nu trebuie să stabilească, nu poate să rămână desarmat în lupta de susținut în contra aceluia ce ar persista a nu voi să se închine înaintea voinței țerii, atât de mult manifestată. După părerea noastră, Francia a manifestat, mai cu seamă în ultimele alegeri, rezoluțiunea de a intra definitiv într'o eră de împăciuire și de muncă”.

Declarațiunea continuă anunțând reforma administrației justiției spre a o face mai puțin confusă; ea promise, că

FOIȚA „TRIBUNEI”

Pesimismul în poeziile lui Mihail Eminescu.

De Vasilie Goldis.

(Urmare și fine.)

IV.

Prelungă toate abaterile și nuanțele, basa tuturor sistemelor filosofice până la Kant a fost convingerea, că rațiunea este unicul criteriu al adevărului. Și tocmai prin aceea Kant înseamnă un nou period în istoria filosofiei, că el însuși acest principiu îl privește sceptic și se întrebă, dacă întru adevăr adevărate sînt toate produsele rațiunii, care până atunci treceau ca de sine înțelșe? Cu privire la această întrebare face o descoperire colosală. Afă două noțiuni, care treceau până acum de corăspunzătoare unei existențe adevărate și care totuși în acest înțeles nu sînt adevărate. Sînt noțiuni: timpul și spațiul. Înaintea lui Kant aceste se credeau lucruri existente. Kant scrie „Critica rațiunii pure” și dovedește, că cele două noțiuni din chestiune sînt numai forme originale ale sensualității noastre, formele „a priori” a toată cunoașterea.

Nu scim cum este lumea, dacă delăturăm formele originale ale cunoașterii ei. Când nu se mai întemple nimic, când nimic nu se mai mișcă!

„Timpul mort și 'ntinde trupul și devine veșnicie,

„Căci nimic nu se întemple în întinderea pustie,

„Și în noaptea neființii totul cade, totul tace,
„Căci în sine împăcată reînșește eterna pace”.

(Sat. I. p. 239.)

S'a afirmat de mulți și la diferite ocașuni, că Eminescu se ocupa cu predicțiunile de filosofie lui Kant și că ar fi tradus și adnotat opul principal al lui. Că a fost pătruns de ideile din „Critica rațiunii pure” o adevăresc poeziile lui.

Timpul și spațiul există numai ca forme ale sensualității noastre.

Cunoaștem lumea numai astfel, cum ea ni-se arată prin aceste forme. Lumea senzuală este o aparență.

Dar' în dosul acestei aparențe ce este? Kant aici se oprește. Despre lumea cea adevărată, lumea ea însăși (Ding an sich), nu scie nimic.

Dar' eu înșimși? Sînt și eu numai aparență? Cui îi apar? Mie înșimși îmi apar? Concluziunea e absurdă. Trebuie să fie vre-o greșală la mijloc. Kant n'a aștat greșala aceasta și ea a devenit punctul de plecare al tuturor sistemelor filosofice după Kant. Și al lui Schopenhauer.

Schopenhauer încă privește lumea ca o aparență, ca un vis. Și în vis avem reprezentați. Din punctul acesta de vedere nici nu este deosebire între starea trează și vis. Aceasta asmănare de mult a simțit-o filosofia indică comparând vieța cu visul și drama lui Calderon „Vieța e vis” se bazează pe această asemănare. Schopenhauer țiece, că numai legătura logică deosebește vieța de vis: „Vieța și visul sînt filele aceleiași cărți. Numele cetirii în legătură este: vieța. Dar' dacă

ciasul cetirii (ziua) s'a șfășit și a sosit timpul odieinei, — încă tot mai frunzăm prin carte ici-colo fără nici o ordine sau legătură; de multe-ori cetim filă necunoscută, adese-ori una, care deja o am cetit”.

(Die Welt als Wille und Vorstellung I. p. 21.)

M'a surprins asemănarea ce există între aceste cugetări și idea fundamentală din „Sermannul Dionis” al lui Eminescu. „În faptă lumea e visul sufletului nostru. Nu există nici timp, nici spațiu, — ele sînt numai în sufletul nostru. Trecut și viitor e în sufletul meu, ca pădurea într'un simbur de ghindă, și infinitul asemenea, ca reflectarea cerului înstelat într'un strop de rouă. Dacă am afla misterul, prin care să ne punem în legătură cu aceste două ordini de lucruri, care sînt ascunse în noi. . . . atunci am pute trăi aievea în trecut și am pute locui lumea stelelor și a soarelui. . . . Dacă lumea este un vis, de ce n'am pute să coordonăm șirul fenomenelor sale cum vom noi? . . . Să trăiesc în vremea lui Mircea-cel-Mare sau a lui Alexandru-cel-Bun este oare absolut imposibil?” („Sermannul Dionis” în „Convorbiri Literare” An. VI, 1872—73, p. 329 și urm.)

Cu astfel de cugetări își frământă creeri șermannul Dionis, pășind prin stratele capitală ștrinte și norioase. Sosind apoi acasă, își continuă acest fir al gândirilor până când, obocit de gând și misere, îl cuprinde somnul și atunci din aceste gândiri se țese un vis, cum numai un geniu de al lui Eminescu îl poate alcătui.

Dionis trăește în vis vieța dorită în lumea lui Alexandru-cel-Bun în persoana că-

legărului Dan, care învață dela meșterul Ruben. „Bine țiece, meșter Ruben, că în sufletul nostru este timpul și spațiul cel nemărginit și nu ne lipsese decăt vârja magică de a ne transpune în ori-care punct al lor. Sînt cuvinte aproape citate din Kant. — Și Dionis visează un vis minunat.

N'am pute să ne folosim de șirele aici citate ale lui Eminescu spre a dovedi, ce pătruns a fost de lanțul cugetărilor filosofice de mai sus, dacă însuși le-ar privi numai ca un vis simplu. Dar' el își șfășese novela cu următoarele cuvinte: „Fost-a vis sau nu, asta e întrebarea. Nu cumva îndrebtul culselor vieții e un regisor, a cărui existență n'o putem explica? . . . Nu hesităm de a cita câteva pasage dintr'o epistolă a lui Theophil Gauthier, care colorează oare-cum ideea aceasta: Nu totdeauna sîntem din țeara ce ne-a vîșut născînd, și de aceea căutăm adevărata noastră patrie. Acei care sînt născuți în felul acesta se simt ca exilați în orașul lor, străini lîngă căminul lor. . . . Ar fi ușor a înșemna nu numai țeara, dar' chiar și secolul, în care ar fi trebuit să se petrecă existența lor cea adevărată . . . Îmi pare că am trăit odată în Orient . . . Am fost totdeauna surprins, că nu pricep curent limba arabă. Trebuie să o fi uitat”. — Se vede că Eminescu a fost trudit de aceste gânduri fantastice.

Dar' să mergem mai departe.

Lumea fenomenală Schopenhauer o primește tot astfel cum a înțeles-o și Kant: ca reprezentare. El a aștat însă, după a lui părere, și înțelșul lumii adevărate. Și anume în următorul mod: Noi sîntem corp între

corpuri, așadar' reprezentare între reprezentări. Dar' despre corpul meu n'am numai cunoștință reprezentală, ci și imediată. Aceasta cunoștință imediată îmi arată, că trupul meu nu este numai reprezentare, ci și voință. Ori-cărei manifestațiuni a voinței îi corăspunde o anumită mișcare a trupului. Voința și corpul nici nu sînt lucruri deosebite. Corpul este intruparea voinței. (Der Leib ist die Obiectivität des Willens. Schopenhauer op. cit. p. 120.)

Acum dar' cunoștie esența lumii: este voința. Aceea ce ca idee se numește dinte, stomac etc., în esență nu este altă decăt: foame. Voința nu este reprezentare, ci realitate, deci ea nu are a face nimic cu timpul și cu spațiul; e deci neschimbătoare una, nesusușă causalității, căci ea nu este numai în mintea noastră, ci în realitate. Și Eminescu în gândurile sale ajunge la acest rezultat. „Al lumi 'ntregul simbur, dorința-i” (Împărat și proletar p. 137.)

Vieța este plină de suferințe, fiindcă omul totdeauna voește și voința născie din lipsă, deci din suferință. Și nu poate omul a face să nu voească, căci însăși firea lui este de a voi; în mii de chipuri, sub mii de forme apare voința, ci ea este în totdeauna aceeași. „În veci aceleiași doruri mascate cu-altă haină, „Și 'n toată omenirea în veci același om; „În multe forme-apare a vieții crudă taină; „Pe toți ea îi înșală, la nime se distaină, „Dorinți nemărginite plantând într'un atom. (Împărat și proletar p. 137.)

Unicul scop al voinței este de a voi. A voi înșemnează astfel atât că: a trăi. Voința

budgetul pentru 1891 va prezenta un echilibru real și solid; ea anunță reforma imposibilului financiar și a imposibilității asupra beuturilor, isprăvirea lucrărilor de porturi, de canale și de drumuri de fer.

În privința tratatelor de comerț, dl Tirard amintesc, că ele expiră în 1892, el adaugă, că regimul economic al Franței va ocupa de sigur un loc considerabil în lucrările legislației de față.

Dl Maugau, radical, a depus o propunere de revizuire și a cerut urgența. Dl Tirard a cerut să se depărteze toate cesțiunile, care ar pute divisa pe republicani. Astfel urgența a fost respinsă cu 345 contra 123 voturi.

La convențiunea comercială austro-română.

Sub acest titlu publică „Kreuzzeitung“ din Berlin în numărul său dela 16 l. c. n. următorul prim-articol:

Profesia noastră relativă la învoarea convențiunii comerciale austro-române se pare că se împlinesc într-una. Prevenirea dela început a unor organe din apropierea guvernului român, evident că a avut numai scopul, de a îndupleca pe Austriaci la sistarea actualului răboiului vamal și de a obține dela guvernul austriac concesii. Așteptarea aceasta s'a dovedit însă deșartă. Pentru România concesionarea importului de vite în Austria este o cesțiune de viață, ear' o convențiune comercială cu statul din urmă ar înfrânghia în România cea mai vehementă opoziție, câtă vreme nu este acordată concesionarea aceasta. Contra ei însă fca Maghiarii opoziția cea mai vehementă, precăd industrialii din partea apusă a monarhiei prin pierderea completă a deșueșului român sunt păgubiți în modul cel mai simțitor. Maghiarii însă, care ată în privința națională, cât și în cea economică se gereză ca cei mai neînduplecați dușmani ai Românilor, nu vor renunța la poziția lor favorabilă de acum.

Ear' guvernul austriac, care până acum s'a arătat foarte culant față cu pretensiunile lumii comerciale și a capitalului, n'a făcut până acum nici o încercare serioasă, de a frânge rezistența Maghiarilor față cu concesionarea ce s'nt a se acorda României. Guvernul României astfel s'a mulțumit a trimite camerelor comerciale din țeară o circulară, în care le cere părerea în privința modificării tarifului vamal și a eventualei încheieri a unei convențiunii comerciale cu Austria. Dar' se poate prevedea deja de pe acum, că declarațiunile camerelor comerciale vor arăta puțină prevenire față cu Austria.

Astfel „Românul“ scrie deja acum: „În convențiunea trecută am garantat Austro-Ungariei toate favorurile, rezervându-ne numai unul din partea ei, anume importul liber al vitelor noastre. Însă bunii nostri vecini totdeauna au aflat câte un pretext, ca să încheie vitelor noastre granița. Noi am protestat și li-am arătat de mai multe-ori, că au rupt angajamentele luate. Însă organele maghiare ne răspundeau în bătaie de joc și granița a rămas închisă. De aceea după expirarea convențiunii a trebuit să ne despărțim de vecinii nostri, ear' dacă astăzi se cere dela noi încheierea unei noie convențiunii, trebuie să ne întrebăm, că oare putem aproba acest

pas nefavorabil țerii noastre, câtă vreme din partea Maghiarilor nu ne este garantată observarea strictă a pretensiunilor noastre. Din partea noastră deci negocierile se pot începe numai atunci, când Austro-Ungaria ne asigură aceleași favoruri, pe care le pretinde dela noi.“ În înțelesul acesta se exprimă și alte organe românesce și probabil că așa vor suna și părerea camerelor comerciale.

Noi cei din imperiul german la tot cazul am putut fi mulțumiți cu actuala stare de lucruri, după-cum am arătat și mai demult, căci importul Germaniei în România dela erumperea răboiului vamal cu Austria a crescut aproape cu 150%. Însă un avantaj durabil nu va avea imperiul din această stare de lucruri, după-ce România cu greu va afla în Germania un echivalent ca deșueșu pentru produsele sale agricole, mai ales că importului de vin românesc în Germania, altcum foarte acomodată, îi lipsește ori-ce organizare coreșpunătoare. Ear' până se va crea aceasta ne temem că importul vinurilor spaniole și portugeze, care se organizează în prezent cu sprijinul guvernului acestor țeri, va fi ocupat deja terenul.

Astfel este natural, că la Români a prins rădăcini sentimentul, că în privința economică alăturarea la Austria și Germania le va procura puțină avantaj, un lucru de care nimenea nu se va bucura mai mult ca Rusia. Cu atât mai ușor le va fi agenților acesteia să arete imperiul țarilor ca pe adevărul spriginitor al dorințelor române și să susciteze dorința în Români relativ la Transilvania și o parte a șesului unguresc.

Dacă considerăm, că în acest chip operează Rușii și în Serbia, unde tocmai acum se vorbesce cu accent mai pronunțat de „provinciile sârbesce ocupate Bosnia și Erșegovina“ și se spriginesc în tot chipul „concentrarea Slavilor-de-Sud“ în interiorul monarhiei austro-ungare, apoi în adevăr trebuie să ne mirăm de frivolitatea politicianilor austriaci în aceste cesțiuni. Și Serbia dorește să între în relațiuni comerciale cu imperiul german, ear' în aceasta se documentează tendința, de a pretera Austria. Nu trebuie însă creșut, că în aceasta se documentează numai agitațiunea panslavistă. În mare parte poartă vina la aceste și poftă de stăpânire a Maghiarilor, care prin sistemul lor de maghiarisare puțin îndreptățit au trebuit să mărească contrastul între aceste naționalități față cu Ungaria și prin urmare și față cu monarhia întreagă.

Deși Austria de prezent are un avantaj încontestabil în Peninsula-Balcenică în urma relațiunilor sale intime cu Bulgaria, totuși nu putem face desvoltării politice a Sud-Ostului austriac un prognosticon favorabil. Mai înainte ar fi fost posibil a avea un contract față cu Maghiarii prin o considerare mai dreaptă a Sârbilor și a Românilor. Astăzi însă Slavii-de-Sud austriaci gravitează înspre Belgrad, unde influența rusească, spriginind aspirațiunile naționale sârbesce, sigur pentru mai mulți ani va rămâne învingătoare asupra celei austriace.

Față cu Români o procedere rezolută ar avea poate mai mare succes. Sunt însă a se considera două lucruri: Austria trebuie să se încerce a reîncheie relațiunile comerciale cu România, fie și cu delaturarea poftelor maghiare, de altă parte guvernul trebuie să ție în considerare

pe cele trei milioane de Români locuitori în Ungaria și să le garanteze drepturile de existență națională față cu asupririle din partea Maghiarilor. Dacă nu vor recunoașce oamenii de stat austriaci această necesitate, apoi vor mina națiunea română atât politicesc, cât și economicesc în brațele Rusiei. Ear' înstrăinarea completă a Românilor decătra Austria va avea și în alte privințe desavantajii grele pentru cea din urmă, după-ce Carpații, cel mai tare bastion natural al dinastiei, sânt locuiciți de Români, din care împregiurare Rusia poate trage folos în cas de răboiu.

Din Bucovina.

Cernăuți, în Octombrie 1889.

La cesțiunea administrării prezente a tipografiei arhiepiscopale din Cernăuți.

Ori-cât de mult dorim noi cesți din popor să evităm conflictele și neînțelegerile ce se nasc între noi și conducătorii nostri de astăzi din cauza purtării lor egoiste; ori-cât de mult ne cercăm prin cuvânt și faptă a-i face să înțeleagă odată, că poporul nu li-a dat încrederea pentru-ca să-i poată reprezenta d-lor interesele personale, ci mai cu seamă pe cele ale poporului; ei nefcetat ne pun în pozițiune, ne silesc prin purtarea lor a da, adese-ori contra voinței noastre, lucruri publicității, care nouă puțin ne folosesc, ear' pe dinși îi fac de ris înaintea lumii civilizate. Ne doare aceasta, ne doare mult. Dar' ori-și-cum, lumină trebuie să se facă odată, căci am umblat destul prin întunec. Spre nefericirea poporului există în organizațiunea noastră socială un rșu ce lovesc crunt toate întreprinderile noastre național-culturale, un rșu învechit ce împedecă toate afacerile noastre în mersul lor regulat și onest. Este de deoparte egoismul nemărginit al conducătorilor poporului, ear' pe de altă parte indiferențismul fatal și neexplicabil al celor conduși.

Nu vom repeți aci refrenul cunoscut, căntat pe toate tonurile la urechile astupate ale reprezentanților nostri naționali, nici cele șise până acum de repețe-ori la adresa aristocrației noastre bucovinene. Sunt însă în societatea noastră română din țeară oameni ieșiți din sinul poporului, ridicați pe umerii acestui nefericit popor din starea cea mai de jos la ranguri și mărire. Par'că ar fi un blăstem al sorții! Tocmai acești oameni, ajunși odată sus, nu numai că își uită și își neagă originea, nu numai că își bat joc de bietul popor și de interesele acestuia, îl exploatează mai rșu decăt străinii, ci mai au încă și cutezanța, în închipuirea lor vană, de a se privi pe sine de superiori, de atotștiutori și atotputernici, de „punctul lui Arhimede în univers“, ear' vorbele și faptele sale adese necualificabile de infalibile și mai presus de ori-ce critică profană.

Acet rșu suleminează poporul român bucovinean dela rădăcina sa, îl împedecă în desvoltarea sa firească, îl speculează la tot pasul și rezultatul fatal al acestor apucături rșuțicioase s'a ivit deja în toată golățtea sa pre-tutindenea.

Spre ilustrarea celor expuse vom aminti aci un fapt privitor la cesțiunea mult discutată, însă neresolvată a administrării tipografiei arhiepiscopale din Cernăuți. Această tipografie, precum se vede din raportul publicat din partea administrațiunii actuale, este

înființată din colectele făcute dela vre-o 800 de membri fondatori, care au contribuit laolaltă suma de aproape 16.000 fl. v. a., și a început a funcționa deja la 1 Iunie 1883, adecă înainte cu 6 ani. Atât cu încassarea contribuțiilor, cât și cu înființarea și cu administrarea acestui institut a fost însărcinat la timpul seu dl archimandrit M. M. Calinescu, conducătorul actual.

Ce s'a petrecut în acel institut și cum s'a administrat el, s'a relatat prin șiare în destul. Cât despre noi mărturisim, că nu avem cunoștință despre baza bănelilor și a imputărilor răspândite asupra institutului și nici nu voim a intra în cercetarea lor. Ceea-ce scim însă este, că cam de pe la început, dar' mai cu seamă de vre-o 3 ani încoace, au început a circula în public scrii și tănguirii, care nu erau de fel în favorul institutului și cu atât mai puțin în al administrațiunii. Aceste băneli și nemulțumiri generale, exprimate asupra administrațiunii, cât și asupra conducerii artistice a institutului s'au răspândit la început numai verbal, nefind însă luate în seamă de cei interesați, au străbătut prin șiare mai întâiu cu potiri pline de modestie, însă fără rezultat. De aci înainte se îndărj lumea și corespondențele de prin șiare scrise în această afacere luără un ton destul de resolut, chiar aspru, cerënd lămuriri și delaturarea abuzurilor pretinse.

Ce a făcut însă administrațiunea față cu toate acestea? Ea în loc de a clarifica situațiunea și de a lămuri opiniunea publică, a luat nise măsuri draconice, spre a „spăria lupul cu pelea oșii“.

Prin auctoritatea sa a început mai întâiu a disciplina și a șicana personalul tipografiei, a isgonit apoi din institut și de prin toate casele, cu care sta în relațiuni intime, țiarul ce a fost cutezat a publica câte ceva în această afacere, și în consiența suveranității sale, ignorând cu totul opiniunea publică, s'a pus pe tăcere.

Tăcerea aceasta însă era numai cât liniștea ce premerge înaintea furtunii. Căci într-o bună dimineață se trezesce lumea din somn cu un protest fulminant din partea administrațiunii, îndreptat la adresa publicului, stilizat în formă de demisiune cătră consistoriul publicat ca cerular în „Foaia ordinațiunilor“ consistoriului arhiepiscopesc bucovinean din 11/23 Noembrie 1888 Nr. 4595.

Din acest notum „demisiune-cerular“ ne permitem a extrage câteva pasage, spre ilustrarea referințelor noastre și spre a arăta publicului, care n'a avut fericea de a ceti acest „cap de operă“, cum se tractează și cum se respectază la noi interesele și opiniunea publică decătră așa numiții „conducători naționali și oameni de încredere“. Eată-le! Poftim:

„Cerular. Administratorul provisor al tipografiei arhiepiscopale aici, părintele archimandrit Miron M. Calinescu, a supus consistoriului cererea, de a fi desărincat de administrarea provisoră a tipografiei. Cererea sună: Preavenerabil consistori! Unele foi publice dela un timp bine marcat și semnificativ nu mai încetează de a aduce corespondențe asupra administrațiunii provisorice a tipografiei arhiepiscopale, însărd nise băneli, care trebuie să le privesc eu ca îndreptate în contra persoanei mele și care nu le mai pot ignora, căci clevelele tot sporesc și printre șire se pot ceti nise incriminări, care nu mai

poate suferi onoarea unui bărbat. Cu corespondenții anonimi nu mă voi pune la vorbă prin gazete. Cu clevețiilor însă mă voi întâlni în fața tribunalului, dacă onestitatea mea va fi atacată direct. Nici nu mă simțesc îndatorat, ba nici îndreptățit a da seamă publicului mare prin gazete despre administrarea tipografiei arhiepiscopale, care nu este *bonum commune*, nici nu este o instituțiune pusă sub priveghiarea foilor publice“ etc. osc.

Eată în ce mod răspunde dl archimandrit opiniuni publice, acelei opiniuni publice, de a cărei încredere s'a bucurat prin un șir de ani neconturbat de nimenea. Cu cuvintele sus citate „*ad verbum*“ începe dl administrator răspunsul seu cătră opiniunea publică sau cererea sa supusă consistoriului, „de a fi desărincat de administrarea provisoric“. Eu l'am reprodus cuvintele d-sale, comentarele însă le las pe seama cetitorilor.

Șese luni după aceasta, adecă în Maiu 1889, apare în fine al II-lea raport despre înființarea tipografiei acesteia de administratorul ei Miron M. Calinescu. Nefind competent în materie, nu am intențiunea de a mă ocupa îndeosebi de acest raport, căci cine a avut răbdarea de a-l ceti, îl va șel aprea după-cum merită. Noi, care nu ne-am amestecat încă până acuma în această afacere devenită celebră la noi, așteptăm cu răbdarea proverbială Românilor regularea definitivă, dar' mai cu seamă verdictul comisiunii, — însărcinată încă de astă-primăvară cu cercetarea tuturor atacerilor institutului, — după care voi fi în pozițiune, de a spune părerea noastră.

Deocamdată nu voim a anticipa nimica, nici a crede măcar scirea răspândită în public despre nise bănelii și neînțelegeri ce s'ar fi iscat în sinul numitei comisiunii, din cauza că ar lipsi documentele necesare pentru o cercetare severă și exactă a tuturor socotelilor institutului. Spre ilustrarea și documentarea celor șise la începutul acestui articol, ne mai permitem însă a aduce și aci ca exemplu de model cuvintele, cu care apostrofază domnul administrator opiniunea publică la pagina 37. Eată-le și pe aceste: „P. T. fondatori! (Trebuie să amintim, că mai toți fondatorii sânt preoți și călugări, slugi preaplecate și supuse ale Sfinției Sale domnului archimandrit.) Unicii, care aveți dreptul a cere socoteala despre averea domnilor-voastre, binevoiiți a cerceta cu deamărunț acest raport al meu și a-l scrutina cu toată rigooarea (sic) și apoi luând privire la toate împregiurările, judecați ori de au fost întemeiate și drepte băneliile și incriminările publicate prin corespondențe în foi publice.

„Eară criticăstrilor de tot felul le răspund eu apostolul Pavel (1. Corint. 4. 20.): „că nu este în cuvânt împărăția lui Dumnezeu, ci în putere, nu în vorbe, ci în fapte“; adresându-le cuvintele apostolului Iacob (2. 18. 20.):

„Tu ai credință, eară eu am fapte; arată-mi credința ta din faptele tale și eu îți voi arăta din faptele mele credința mea. — Credința fără de fapte este moartă“. — Recunoștință dela lume n'am așteptat nicicând, ci „mi-am căutat numai mulțumirea sufletului meu. Și sufletul meu află deplină mulțumire, că mi-a succed a realiza o dorință seculară întru folosul sfintei noastre biserică“. etc. etc. „Frumoasă poveste“, șice poporul; noi din parte-ne nu avem nimica de șis, ci numai că „mulțumirea sufletului“ dlui administrator poate să fie „deplină“, *de gusti-*

voesce viața, se vrea pe sine însași, voesce susținerea trupului, care este obiectitatea sa. Voința se manifestează prin indiviđi, dar' este aceeași în toți indiviđii. Pentru aceea nu voesce numai viața individului, ci viața tuturor indiviđilor de acum și din viitor voesce susținerea genului ca o vecinică manifestățiune a sa. Pentru acest cuvânt ea a întocmit obiectitatea sa, trupul astfel, ca el pe deoparte să-i voescă mai presus de toate viața sa și viața genului. De aci se explică, că pretensiunile principale ale trupului se referesc atât la susținerea sa individuală, cât și la cea a genului, căci voința, deși împărțită în milioane de indiviđi, este totuși vecinică una și aceeași. Ea a fost în totdeauna și în toate ea este:

„Precând nu era moarte, nimic demăritor, „Nici simburul luminii de viață năsuror, „Nu era ađi, nici mâne, nici ieri, nici totdeauna, „Când unulerau toate și totul era una.“ (Rugăciunea unui Dac. p. 21.)

Și apoi când s'a prefăcut acest „unul“ în toate, viață, lumină, ađi, mâne și ieri și totdeauna, — totuși tot aceeași este. „Unul e în toți, tot astfel precum una e în toate“; căci: (Satira I. p. 240.)

„Al lumi 'ntregul simbur dorința-i.“ (Loc. cit.)

Și voința află mii de șiretlicuri, prin care ne face să ne susținem de bunăvoie și viața noastră și genul. Ea spre a ne înșela a produs neplăcerea foamei și plăcerea gustării, tot din acel cuvânt a produs amorul. Am crede, că spre binele nostru iubim femeia, și nu scim, că dragostea este o oarbă unealtă a voinței.

„Nu trăii voi, ci un altul vă inspiră, el trăiesce, „El cu gura voastră ride, el se 'ncântă, el șoptesce.“ (Sat. IV. p. 273.)

Cu cât nesaț privește tinêrul în ochii dragei sale, cum îi sorbe tot trupul, privindu-o din tâlpi și până în crescet. „Dieses Forscheu und Prüfen nämlich ist die Meditation des Genius der Gattung über das durch sie beide mögliche Individuum und die Kombination seiner Eigenschaften.“ (Schopenhauer op. cit. II. 629.)

Și Eminescu aproape cu aceleași cuvinte ca și Schopenhauer exclamă dureros:

„Nu simții c'amorul vostru e-un amor străin? Nebuni! „Nu vedeți c'acea iubire serv'o cauză din natură? „Că e leagăn unor vieți ce sēmintē sunt de ură? „Nu vedeți, că risul vostru e în fiii vostri plâns, „Că-i de vină cumcă neamul Cain încă nu s'a stins? (Sat. IV. p. 273.)

Voința indiviđilor se întălesce, din această întălnire se nasc relațiunile morale, obiectul etice. Voința este egoistă. Ea voesce numai existența sa în ori-ce formă. Se înțeleg, că ea se manifestează în prima linie ca individ, și când își uită fătura sa universală și voesce numai susținerea individului măcar și cu nimicirea altor indiviđi, dă nascere păcatului. Omul prea egoist nu vede, că individul este numai aparentă, că el nu se deosebesce de ceialăți oameni. Voința în egoismul seu se

periclitează pe sine însași. Aceasta explică sentimentul numit „mustarea consienței“; căci când facem altuia rșu, nouă ne facem, pentru-că:

„Unul e în toți, tot astfel precum una e în toate.“

Interesul pentru afacerile deaproapei se numesce: condolență. Condolența pasivă e dreptate, cea activă: umanitate. Cu cât cineva va înțelega mai bine esența existenței sale, cu atât va fi mai moral. Dar' și atunci, când toți oamenii ar deveni cei mai morali în acest înțeles, — ferice totuși nu există, ba din contră numai suferințele se măresc, căci atunci nu le mai simțim numai pe ale noastre, ci cele ale întregii omenimi.

„În ori-ce om o lume își face încercarea. „Și 'n toată omenirea în veci același om.“ (Împărat și proletrar p. 137.)

Și acum ce să facem? Dacă toată viața e numai durere și plângere, cum să ne scăpăm de ea? Vom pute-o nega poate prin sinucidere? Nu. Căci ea trăesce mai departe în milioanele de indiviđi, și chiar dacă toți acestia s'ar sinucide, voința 'și-ar afla fără îndeală alte forme noue de viață și ar continua nefericirile existenței lumesci. Ea 'și-ar perde puterea numai atunci, când convingându-ne despre nimicnicia și miseriile vieții, trăind negăm voința, nu mai voim nimic, nu mă dorim nimic. Dacă această convingere ar deveni generală și nici un om nu s'ar mai lăsa sedus de puterea voinței, atunci omenirea ar perî și e verosimil, că astfel și speciile mai inferioare ale voinței: animalele, plantele etc., încă s'ar perde, și pe-

rind astfel și inteligența, lumea întreagă ar înceta de a fi. Voința atunci, când noi o desconsiderăm, nu mai ascultăm de ea, va perî cum perî ori-ce membru al corpului animalic, de care animalele în împregiurările eventual schimbate ale vieții sale nu mai are trebuință.

Ear' atunci: „... Catapiteasma lumii în adânc s'a înegrit „Ca și frunzele de toamnă toate stelele-au perit, „Căci în sine împăcătă reînchepe-eterna pace.“ (Sat I. 239.)

Omul înțelegt va rezista la ori-ce manifestățiune și astfel va scutura jugul puterii oarbe ce-l nefericesce.

Astfel fost-au sfinții și soartea lor deamnă este de invidiat; tot așa făcut-a și tot mai face încă Indul pătruns de legea lui Budha. Adevărată sfințenie, care stă mai presus de ori-ce moralitate, vindicarea radicală a suferințelor vieții este: respingerea tuturor poftelor, liniștea absolută a sufletului.

Acela numai, care e pătruns de aceste sinistre gânduri, e în stare a scoate din liră-i șire atât de frumoase, precăt de triste: „Învan mai caut lumea-mi în obositul creer, „Căci răgușit, tomatec vrăjesc trist un greer; „Pe inima-mi pustie zadarnic mâna-mi țiu, „Ea bate ca și cariul încet într'un sicriu, „Și când gândesc la viața-mi, îmi pare că ea cură

„Încet'repovestită de-o străină gură, „Ca-și-când n'ar fi viața-mi, ca-și-când n'aș fi fost. „Cine-i acel-ce-mi spune povestea pe derost,

„De-mi țin la el urechia și rid de câte-ascult, „Ca de dureri străine?... Parc'am murit demult.“ (Melancolie p. 19.)

Da! aceste triste gânduri, această dureroasă privire a lumii este răgușitul greer, pentru care poetul învan își caută lumea în obositul creer. Ea, această filosofie îi spune povestea pe derost și-l face să ridă de miseriile sale ca de dureri străine, căci el nu le mai simte, a abșis de toate, par'că a murit demult! Poate n'a fost astfel, dar' va fi voit să fie, căci:

„... Cine scie, de este mai bine „A fi saū a nu fi? Dar' scie ori-cine, „Că ceea-ce nu e, nu simte dureri — „Și multe dureri-s, puțină plăceri! „... Capu-mi pustiu, cu furtune...

„Când norii se sting și când stelele pică „Îmi vine a crede că toate-'s nimică.“ (Mortua est p. 67, 68.)

Fericit este omul, care a ajuns la starea de a nu dori nimic, de a nu se teme de nimic, sciind că și așa toate sânt nimic.

Aceste idei, această posomorită privire a lumii străbate prin cele mai multe poesii ale poetului Eminescu. Preste posesiile sale cele mai amoroase se lasă totdeauna o ceață melancolică, tristă. Ne pare că cetim versiificarea cuvintelor lui Schopenhauer, când recităm frumoasa și înțeleapta poesie: „Glossa“:

„Vremea trece, vremea vine, „Toate-s vechi și noue toate; „Ce e rșu și ce e bine „Tu te'ntrebă și socoate.

bus non est disputandum; ear' observarea, că „i-a succed a realia o dorință seculară“, este o frază ridicolă; cât cu privire la „folosul sfinte noastre bisericii și al poporului nostru dreptcredincios din țeară“, și se fie permisă observarea: „parturiunt montes, nascitur ridiculus mus“; și apoi raportul dlui administrator a adus încă multe necunoscute prelungă cele pretinse și susținute „prin corespondențe în foi publice“ și până la momentul nedesiminate.

Înceiând aceste șire constatăm, că nu ne-a surprins de fel modul de a serie al dlui archimandrit, căruia preoții slabi de ânger îi dădea „atoputernicul din consistor și spaima cooperabilor“, ear' mireni evlavioși îl plătisau din toate părțile cu titluri și cu ranguri de onoare, amărându-i necontentit vieța și aducându-l în pozițiunea, de a le spune odată franc, că d-sa nu are alt scop decât „a-și căuta numai mulțumirea sufletului seu“ — și „a nu mai aștepta nici-când recunoștință dela lume“.

Mărturisim în fine cu toată sinceritatea, că scrisorile amintite ale d-sale sunt un document rar și prețios pentru tot omul, ear' mai cu seamă pentru aceia, care sunt inspirați pentru tagma călugării. Din aceste scrisori însă nu numai fondatorii tipografiei, nu numai călugării, preoții și cooperabilor, ci și mireni, tinerii și bătrânii, oamenii de toată starea și chieamarea pot învăța multe și bune în privința modestiei evanghelice, cu atât mai multe, cu cât mai toți acestia „au numai credința“, precând dl administrator al tipografiei arhiepiscopale din Cernăuți „are prelungă credință și fapte“.

Deci nu răbăști rău credincioșilor gazetari, nici voi pui de năpărcă, corespondenților criticaștri! Ear' vouă fraților în Christos și membri fondatori nemulțumiți, vè spunem cu apostolul odată pentru todeauna: cerețați cu deamărentul, scrutațiți cu toată rigoroarea, însă nu judecați, ca să nu fiți judecați; pentru-că, precum scriți din sfânta Scriptură, „nu este în cuvânt împărăția lui Dumnezeu, ci în putere“. Puterea însă este la cei de sus. Voi cei de jos nu faceți mult tâmbălău, ci bucurați-vă și vè veseliviți, că plata voastră multă este în ceruri. *Dici!*
Cato Censorius.

CRONICĂ.

Dela Curte. Maiestatea Sa Monarchul a sosit Joi dimineața din Gödöllő la Budapesta și a primit în palatul regal vre-o 30 de audiențe generale. După ameați în aceeași zi Monarchul a plecat îndrēt la Gödöllő.

Numire. Ministerul reg. ung. de culte a numit învățtor definitiv la școala elementară de stat din Cegața pe Carol Kolumban.

Maghiarisări de nume. „Budapesti Közlöny“ publică următoarele schimbări de nume: Iosif Katz în „Kun“; Israel Selig în „Patalski“; Adolf Silberer în „Ötvös“ și Iacob Kosch în „Mitrai“.

Hunfalvy Páll se ocupă earăși de istoria Românilor. În revista istorică maghiară „Szazadok“, Hunfalvy se ia la răsp. cu dl A. D. Xenopol pentru „Istoria Românilor din Dacia-Traiană“, dînsul scrie un fel de recenziune sub numele: „A trájánusi Dekia rumunjainak története“ și earăși începe a fantasa mironzii de ale lui.

Linia telefonică Viena—Budapesta. Alaltăieri s'au făcut probe cu linia telefonică

„Nu spera și nu ai teamă;
„Ce e val, ca valul trece;
„De te'ndeamnă, de te chiamă;
„Tu rămăi la toate rece!“

Întocmai aceasta ni-o recomandă și Schopenhauer: „Tu rămăi la toate rece“. A căutat și poetul fericeia în împlinirea dorințelor sale, dar' s'a încredințat, că toate sunt zadarnice.

La ce se o caute? Sigur este, că în viețai tu o va găsi.
„No'mai caut! Ce se caut?...“

În mintea lui a prins puternice rădăcini convingerea despre nimicnicia vieții omenești, și când, silit de focul sufletului seu, mai atinge armonia lirei, e înzadar, căci:
„E același cântec vechiu:
„Setea liniștei eterne, care-mi sună la urechi“.
(Satira IV. p. 272).

Din dispozițiile sale naturale, din întempătarea întocmire a împrejurărilor personale, din aducerea în prăpastie gândirii obștești, unde se fauresce istoria timpului nostru, — răsare visteria poeziilor lui Mihail Eminescu și trista și meștera oglindă a inșiși vieții noastre.

Trăind în cercul vostru strîmt,
„Norocul vă petrece, —
„Ci eu în lumea mea mē sînt
„Nemuritor și rece!“
(Lucaferul p. 300).

Și a devenit trupul lui cel chinuit și inima lui visteria atător simțiri mari, întru adevăr rece zăcend în ghiața mormântului, dar' totuși nemuritor este, căci până când pe lumea aceasta va bate în urechie omenească graiu românesc, veclnică va fi pomenirea lui. Brașov, în Septembrie 1889.

glo

de curend construită dintre Viena și Budapesta. Resultatul a fost miserabil. Telefonul a fost construit cu trei linii; fiecare linie avea să funcționeze separat, precum e lucru de sine înțeles. La probele de mai înainte s'a aflat, că funcționând o linie, celelalte două funcționează și ele în aceeași măsură ca linia primă. Greșala în construire a fost atât de mare, încât a trebuit ca o linie să fie stricată cu totul! S'au făcut reparaturi, ca să fie două linii numai. La probele de alaltăieri s'a descoperit faptul, că nici aceste două linii nu pot să funcționeze separat și una e în defavorul celeilalte. A rămas deci să se mai delature o linie din cele două.

Regina României a sosit din străinătate alaltăieri. La gară au întimpinat-o regele, prințul moștenitor, membrii corpului diplomatic cu doamnele.

Înebunit de bucurie. Foile bucucesene aduc scirea, că un lăutar român din cei aflători acum la Paris, ar fi înebunit la vederea grameții de napoleoni ce căștigase.

Teatru. Deși o parte considerabilă a publicului sibiiian nu prea gontează piesele franceze, totuși s'a hotărât direcțiunea Wolf, — ce e drept după multă vreme, — să pună aeară pe scenă o comedie franceză și anume una dintre cele mai pronunțate în genul dramelor sociale, cu vre-un defect în viețai conjugală drept motiv principal. „Ehebruchskomodie“, cum le numesc pudicii germani în ironie, sau poate și într'o pornire de intoleranță față cu productele literaturii dramatice germane. Piesa de care vorbim este „Cyprien“ („Divorțos“ de Victorien Sardou). Nici decăt nu vom să ne facem apofogeții acestui fel de opere dramatice, din contră recunoașem, că multe din ele merită resensul oamenilor, care judecă misiunea moralisătoare a teatrului dintr'un punct mai înalt de vedere. Ce privește însă în special piesa de sub înțebare, ori-căt de puritan ar fi cineva și ori-căt de riguros în pretensiunile sale dramatice, un merit va trebui să-i recunoască, și acela este, că arată în modul cel mai evident superioritatea esprit-ului francez asupra Gemüthlichkeit-ului german în operele de aceeași categorie. Mai puțin compatibile cu prescrișele moralei de catedră vor fi operele franceze de felul acesta ca comedii germane, dar' totodată sînt și mai cu dibăcie construite și la tot casul mai petreacătoare. Ear' aceasta este un important factor în dîlele aceste, când publicul obosit de munca dîlei cantă mai ales distracțiune în teatre. Dela schițarea comediei din cestiune renunțăm, căci deoparte nu încipe în cadrul foii noastre, de alta trebuie să o presupunem cunoscută de publicul sibiiian, pentru care sînt menite micile noastre recenziuni.

Jucată a fost comedia — cam așa. Dar' la aceasta într'o măsură oare-care va purta vina și partea aceea a publicului, care și de astădată — a rămas acasă și a lăsat teatrul gol. Prima recunoștință merită de astădată d-șoara Toni Robe (Cyprien), care cu deosebire în scena, când „și-a spovedit bărbatulul păcatele, și în actul final în „chambre séparée“ a fost foarte grăgălășe. Dl Trautsch încă a făcut bine pe dăgăuțul amoresc Adhêmâr. Dl Berla (Frunelles) a interpretat destul de bine, în unele scene chiar foarte bine caracterul rolului seu, dar' de mai multe-ori ni-s'a părut, că nu se poate înțeleghe cu sufletul. Rolurile secundare încă au mers cum au mers, dar' ensemble-ul n'a fost totdauna la culmea rece-rințelor. Ar fi de dorit ca publicul prin cercetare mai abundantă a teatrului să încurageze pe artiști la prestațiuni mai puțin criticabile.

POSTA ULTIMĂ.

(Telegramele ȋiarului „Sieb.-Deutsch. Tageblatt“.)

Budapesta, 23 Noemvrie n. Ieri seara ambele opozițiuni au arangiat un banchet în onoarea lui Irányi. S'au ridicat o mulțime de toasturi pentru grabnica învingere a opoșiției.

Rio-de-Janeiro, 23 Noemvrie n. Corpul diplomatic „și-a sistat funcțiunile.

SERVICIUL TELEGRAFIC al „TRIBUNEI“.

Budapesta, 23 Noemvrie n. Istoricul Frideric Pesty a murit.

Inspectorul de șosele Uifalussy s'a împușcat împreună cu soția sa într'un hotel de aici sub pretext, că „i-au perit 30 fl. din banii erariali. Uifalussy a murit, nevastă-sa se află în pericol de moarte.

Paris, 23 Noemvrie n. Boulanger și Dillon au plecat la Spania.

Pola, 23 Noemvrie n. Escadra germană a plecat ađi-dimineața la 8 oare la Fiume.

Berlin, 23 Noemvrie n. Depeșile de barsă din Petersburg spun, că încredințarea principelui moștenitor cu princesa Margaretha e un fapt complinit. Din cauza aceasta valorile rusesci stau foarte bine.

În dieta imperială Richter întrebă, dacă există semne, că șeful statului-major exerciază vre-o influență asupra politice externe a cancelarului imperiului. Ministrul de răsboiu, precum și contele Herbert Bismarck declară acest lucru de cel mai mare neadevăr.

Paris, 23 Noemvrie n. Ministrul de finance voia să demisioneze în urma votului camerei, dar' după o întrevorbire cu ministrul-președinte s'a lăsat de această intenție.

Bibliografie.

„Biserica Ortodoxă Română“. Revistă periodică ecleziastică. Apare în Bucuresci. Tipografia cărților bisericesci str. Principatele-Unită 34, 1889. Anul al XIII-lea. Nr. 8. Pe Noemvrie. Tabela materiilor: I. Scrisoare Munteanului ca răspuns la scrisoarea Moldovanului. — II. Scrierea Ierosch. arch. Rômniceanu. — III. Chrysov de danie al principelui Al. Coriatovic. — IV. Un chrysov de danie al principelui Iurii de Chelm. — V. O călătorie în Orient. — VI. Sfâtuirii pentru studiul sf. Scripturi. — VII. Sêrbarea de 25 ani a universității din Bucuresci. — VIII. Împăratul și monahul. — IX. Despre căsătorii mixte. — X. Cronica bisericescă. — XI. Donațiuni.

Extras de din „Budapesti Közlöny“.

Licitățiuni:

— 3 Decemvrie st. n. a. c. imobilele lui Benedict Gröndler decătără judecătoria cerc. din Vinga.

— 2 Decemvrie st. n. a. c. mobilele lui Maur Berliner decătără executorul jud. din Macău.

— 9 Decemvrie st. n. a. c. mobilele lui Toma Dema, în Petrovoso, decătără tribunalul reg. din Panciova.

— 30 Noemvrie st. n. a. c. imobilele lui Paia Mirkov, în Carlova, decătără executorul jud. din Chichinda-mare.

Edicte:

A se insinua pretensiunile în 45 de ȋile:

— la rămasul după Vincențiu Mircu (din Toracul-mic), Iova Nadlacsky (din Mellința), Sima Moldovan (din Bega-Sângeorgiu) și Avram Orza (din Iancăhid), la tribunalul reg. din Becicherecul-mare;

— la rămasul după Ioan Achim (din Ciaba), la tribunalul regesc din Bichiș-Giula.

— la rămasul după Ioan Franz, la judecătoria cerc. din Sighișoara;

— la rămasul după Ivanție Dudaș (din Medgher), la tribunalul reg. din Oradea-mare;

— la rămasul după Sima Tyurcsin, la tribunalul reg. din Becicherecul-mare.

Posturi vacante:

— În comitatul Odorheiului-săcuiesc sînt de ocupat următoarele posturi: Postul de medic comitatens, de contabil și vice-contabil; în cercul Odorheiului-săcuiesc, Cristurului-săcuiesc și Homorodului posturile de medici cercuali și medici veterinari, tot pentru aceste cerouri posturile de scriitori pretoriali. A se adresa pentru vre-unul din aceste posturi până în 15 Decemvrie st. n. a. c. la comitele-suprem al comitatului Odorheiu.

— Un post de subjude la judecătoria cerc. din Arad. A se adresa în două săptămâni la autoritățile competente.

— Un post de subjude la judecătoria cerc. din Szvidnic. A se adresa în două săptămâni la autoritățile competente.

— Un post de practicanț în drept cu diurnă la judecătoria cerc. din Sibiu și unul la cea din Sebeșul-sășesc. A se adresa până în 10 Decemvrie st. n. a. c. la autoritățile competente.

Călindarul ȋilei.

12/24 Noemvrie.

Iulian: Ioan milost.
Gregorian: Ioan-gură-de-aur.
Soarele: răsare 7.7, apune 4.23.

Buletin meteorologic.

Sibiu, 23 Noemvrie, 6 oare dimineața.

Observată	Presiunea atmosf. în mm. (Mediul lunar 756.1)		Temperatura după Celsius	Maximul și minimul de temperatură	Direcțiia vântului
	Diferența din prejăi				
738.9	-2.5	+0.3	+2.0 -0.8		0

Din țeară, 21 Noemvrie, 7 oare dimineața.

Stațiunile:	Presiun. atmosfer. în mm.	Temperatura Celsius	Vântul	
			direcțiia	tăria
Budapesta	781	+0.6	—	—
Sătmar	781	+2.5	V	1
Cluj	775	+1.4	V	1
Orșova	781	-1.6	NV	2
Timișoara	782	+2.0	SV	2
Arad	781	+2.2	V	2
Panciova	781	+3.0	V	2

Sosiți în Sibiu.

La 23 Noemvrie n.

Hotel „Neurivher“. M. Carri și Ludwig din Viena; A. Hecht din Budapesta, comercianți.

Hotel „Imperatul Romanilor“. Contele Bethlen din Șeica-mare. Maria Laigner, ecoamă din Bistrița.

Hotel „Meltzer“. A. Costescu din Bucuresci. Mețian Aldelea, pretor-suprem din Arpașul-de-jos.

Hotel „Habermann“. Müller cu familia, artist din Dresda.

Economie.

Furnisări. Direcțiunea fabricii de fer și oțel reg. ung. din Diósgyőr intenționează a-și asigura trebuința în ce priveșce diferite materiale de lemn pentru anul 1890 în cale de ofert public. Trebuința este următoarea: 200 metri cubici cafari de brad, 50 m. c. lați de pin, 200 m. c. scânduri de brad, 200 m. c. scânduri de pin, 20 m. c. scânduri răsinoase de brad, 100 m. c. scânduri de brad pentru producerea de lădi și 150.000 șindile. Ofertele sînt a se înainta până la 20 Decemvrie a. c. la mai sus numita direcțiune. Publicațiunea referitoare se află expusă spre vedere în localul de oficiu al camerei comerciale și industriale din Brașov.

Direcțiunea căilor ferate reg. ang. de stat intenționează a-și asigura în cale de ofert public trebuința în praguri de stejar pentru anul venitor prește cantitate asigurată deja prin contract. Ofertele sînt a se înainta până în 1 Decemvrie a. c. la secțiunea pentru materiale și obiecte de inventar. Publicațiunea referitoare se poate vedē în biroul camerei comerciale și industriale din Brașov.

În biroul camerei comerciale și industriale din Brașov se află spre vedere o publicațiune a direcțiunii budapestane de exploatare a căilor ferate reg. un. de stat referitoare la furnisarea următoarelor articole pentru timpul dela 1 Aprilie până la finea lui Decemvrie 1890: Materiale de penatră și de pământ, cuptoare și apterinențe de cămine, semişte, materii de pușcat și spart, diverse materiale, precum: păcură, lumini, săpun, unșori de care, cleiu etc, coșerpe de paie și trestie, unelte de fer și articli pentru luminatul electric. Oferte sînt a se înainta până în 17 Decemvrie a. c. la numita direcțiune de exploatare.

Export de carne din România. Cetim în „Românul“. Consulatul nostru din Stuttgart a fost sesizat decătără o societate germană de acolo, care ar avē dorința să impoarte carnea din România în Anglia pentru fabricarea de extract, camera de comerț din Focșani a dat informațiunile cerute.

Piața cerealelor din portul Brăila.

Operațiunile efectuate în 8 și 9 Noemvrie 1889. Perlea lui Sgardelli, porumb 1000 hect., 7-35 lei. Perlea lui Sgardelli, porumb 560 hect., 7-55 lei. Cottis lui Sgardelli, porumb 1000 hect., 7-20 lei. Marris lui L. Dreiffus, porumb 1000 hect., 7-07 1/2 lei. Zerman lui Carnevalli, porumb 3500 hect., 8- lei. Marghiloman lui Carnevalli, porumb 9000 hect., 7-50 lei. Cașica lui Kirschen, grân 2400 hect., 9-50 lei. Marghiloman lui Czvetovics, grân 9300 hect., 9-35 lei. T. Dimiatrie lui I. Dreiffus, grân 3000 hect., 8-72 1/2 lei. Sarlos lui Schmirer, grân 1300 hect., 10-70 lei. Perlea lui Feitler, ovēs 3000 hect., 10-02 1/2 lei. Chrisoveloni lui Papudoff, orz 1650 hect., 4-90 lei. Vechsler lui L. Dreiffus, orz 4500 hect., 4-52 1/2 lei. Vriuni lui Schmirer, orz 2500 hect., 6-05 lei.

Prețul mărfurilor.

Piața din Sibiu, 22 Noemvrie. Grân, hectolitru 76-82 chilo fl. 5.30. până fl. 6.10, grân mestecat 70 până 74 chilo fl. 4.10 până fl. 4.90, săcara 70 până 75 chilo fl. 4.40 până 4.80, orz 62 până 66 chilo fl. 3.50, până fl. 4.— ovēs 42 până 50 chilo fl. 2.80 până fl. 2.90, cucurușul 70 până 74 chilo fl. 3.80 până fl. 3.70, mălaiul 78 până 82 chilo fl. 4.— până fl. 4.50, carofi 68 până 70 chilo fl. 1.— până fl. 1.20, senență de cânepă 45 până 50 chilo fl. 3.50 până 4.—, mazerea 76 până 80 chilo fl. 5.— până 6.—, linteă 78 până 82 chilo fl. 9.— până fl. 19.—, fasolea 76 până 80 chilo fl. 4.— până fl. 4.50, pășat de grân 100 chilo fl. 14.— până fl. 16.—, faină Nr. 3 100 chilo fl. 15.—, Nr. 4 fl. 14.—, Nr. 5 fl. 11.—, slămină 100 chilo fl. 55.— până fl. 58.—, unsoarea de porc fl. 58.— până fl. 60.—, seș brut fl. 20.— până fl. 22.—, lumini de seș fl. 32.— până fl. 33.—, lumini turnate de seș fl. 35.— până fl. 36.—, săpunul fl. 20.— până fl. 24.—, fân 100 chilo fl. 1.80 până fl. 1.70, cânepa fl. 30.— până fl. 32.—, țemle de foc uscate m. cub. fl. 3.— până fl. 3.50, spiritul p. 100 l. % 62 până 65 cr., carnea de vită chilo 32 cr., carnea de vițel 26 până 32 cr., carnea de porc 44 până 48 cr., carnea de berbec 20 până 24 cr., ouș 10 cu 22 până 25 cr.

Piața din Medias, 21 Noemvrie. Grân hectolitru fl. 5.80 până fl.; 6.—; grân mestecat fl. 4.60 până fl. 4.80 săcara fl. 3.70 până fl. 4.—; orșul fl. — până fl. —; ovēsul fl. 2.40 până fl. 2.50; cucurușul fl. 3.25 până fl. 3.50; semința de cânepă fl. — până fl. —; crumpenele fl. 1.40 până fl. 1.50; mălaiul hectolitru fl. — până fl. 10.—; mazerea fl. 5.— până fl. 5.25; fasolea fl. 3.50 până fl. 3.75; linteia fl. — până fl. —; chiminul (săcarea) fl. 44.— până fl. 60.—; seș brut 100 chilogrami fl. 20.— până fl. 24.—; lumini de seș vērșate fl. 36.— până fl. 38.— unsoarea de porc fl. 65.— până fl. 75.—; slămina fl. 44.— până fl. 60.—; cânepa fl. 36.— până fl. 38.—; fânul fl. 1.80 până fl. 2.20; săpunul 100 bucăți fl. 20.— până fl. 30.—; spiritul grad 55 cr.; carnea de vită chilo 65 până 82 cr.; carnea de vițel 28 până 32 cr. carnea de porc — până 43 cr.

ȋrgul de rimători în Steinbruș. În 21 Noemvrie n. s'a notat: unguresci bētrâni grei 45.— cr. până 45 1/2 cr., unguresci tineri 47.— cr. până 48 1/2 cr., 46 mijloc 46.— cr. până 47 1/2 cr., ușor 44.— cr., până 45.— cr., marfă țărăneasă, grea — cr., până — cr., de mijloc 44.— cr., până 54 1/2 cr., ușor 42.— cr. până 45 1/2 cr., românesci, de Bakony grei 43.— cr., până 45 1/2 cr., transito de Mijloc — cr. până — cr., transito ușor — cr., până — cr., transito sêrbesci grei — cr., până — cr., transito de mijloc 47.— cr., până 48.— cr., transito ușor 47.— cr., până 47 1/2 cr., îngrășăți or. ghindă — cr. până — cr. per 4% cumpărăți dela gară.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 21 Nov. 1889.

Semişte	Qualitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr. dela până	Qualitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr. dela până
Grân				
Bănățeneș nou	74	—	79	—
Grân dela Tisa	78	8.40	8.45	79
Grân de Pesta	78	8.35	8.40	79
Grân de Alba-regal	78	8.40	8.45	79
Grân de Bácska	78	8.40	8.45	79
Unguresc de Nord	74	—	75	—
Sėmisite, vechi ori noue				
Soiul		Qualitatea per Hect.		Prețul per 100 chilogr. dela până
Sēcără			70—72	7.25—7.45
Orz		Nutreț de vinars	60—62	6—6.30
		de bere	62—64	6.85—7.70
Ovēs			39—41	7—7.40
Cucuruș (porumb)		bănăț.	75	4.80—4.85
		de alt soiul	73	4.70—4.75
Meiu				5.20—5.40
Hrișcă				
Marfă pe termin.	Grân	de primă. de toam.	8.53	8.55
	Cucuruș	Maiu-Iun.	7.34	7.86
	Ovēs	Aug. Sept. de primă. de toam.	5.12	5.14
		per 100 chilogr.	7.38	7.40
Producte diverse	Soiul			Cursul
			dela până	dela până
Sem. de trif.	Lucernă ungurească		48—50.	
„	franceză		—	
„	italiană		—	
Oleu de rap.	roșie rafinat		36—44.	
Oleu de in			43—44.	
Uns. de porc	dela Pesta		59.—	60.—
	dela țeară sventată		47.50	48.50
Slămină	sventată		58.—	59.—
Sēn			32.50	33.50
Frune	din Borna, în buți		—	—
Lictar	din Sêrbia, în saci		08.50	09.—
Nuci	slavon, nou		17.50	18.—
Gogoși	bănățeneș		—	—
	din Ungaria		—	—
Miere	unguresci sêrbesci		—	—
	brută		27—	28.—

Eu am fost însuși în poziție de a vedea

Articles de l'Exposition universelle de Paris 1889.

MINUNIA și FARMECUL

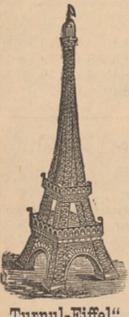

RENUMITEI ȘI NE MAI POMENITEI „EXPOZIȚII UNIVERSALE DIN PARIS”

cu toate milioanele ei de rare lucruri celebre, cu maiestrosul „Dom Central”, cu grandiosul și necomparabilul palat de industrie dimpreună cu nenumăratele lui comori de artă și industrie. — În interesul negoțului nostru indigen, în interesul moravurilor și obiceiurilor din patria noastră, am examinat cu ochiul unui specialist și am studiat cu deamănuntul îndeeși avântul industriei franceze.

În urma experiențelor mele de mai mulți ani, mi-a succedat a face în Paris legături distinse, în urma cărora mă aflu în plăcuta poziție, de a pute servi onorabililor mei mușteri, precum și onorabililor cetitori ai acestui țiar, cu multe articole **prețioase folositoare, reale, practice și pline de artă** cu cele mai ieftine prețuri.

„Întocmai cum „Turnul-Eiffel” este admirat de întreaga lume, așa de renumite și de căutate sunt și mărfurile, pe care le-am adus din Paris în 136 de lași, și recomand fiecărui, care nu a fost însuși în Paris, a-și comanda din mărfurile aici indicate, pentru a se convinge, că așa ceva excelent de bun și ieftin nu mai există.

„Turnul-Eiffel”.

Colosal de ieftin, bun și durabil.

1600 bucăți de PANTALONI de IARNĂ

gata, durabili în diverse mostre, **eleganți și fini**, pe care i-am primit în loc de plată, sunt silit, câtă vreme mai ține prumă, să-1 vând în detalii sau en gros cu următoarele prețuri fabuloase:

Sorta I-a din stoffe de modă gătiți	fl. 1.90
Sorta II-a din stoffe de Brünn	fl. 3.25
Sorta III-a din stoffe de lână de oaie	fl. 4.50

Toți pantalonii sunt gătiți după cel mai nou jurnal din stoffe tari de iarnă și elegant. La comanda din afară e drept măsură suficientă lungimea pasului și cuprinsul panteceului.

Numai **fl. 6.50** costă

un rînd de haine bărbătesci

modern, elegant, splendid, de toamnă și de iarnă, din materii de toamnă și de iarnă din Brünn, în ori-ce mărime și în ori-ce culoare, așadar laolaltă

1 păr. pantaloni, 1 giletă, 1 roc.

I. calitate.	II. calitate.
Un rînd întreg	fl. 8.50
fl. 6.50	III. calitate.
	fl. 10.50

Drept măsură e suficient să se arete la comanda lungimea pantalonilor, cuprinsul pieptului și lungimea măniei, precum și culoarea dorită a vestmintelor. Mustre nu se pot trimite, deoarece se află numai rînduri întregi.

Aceleași vestiminte pentru băieți după măsură dela 7-13 ani, fiecare calitate cu fl. 2 mai ieftin.

Numai **fl. 5** costă

rocuri de pousse

elegante, gata, călduroase, cuprinsite, din cel mai bun pousse strian, pentru ori-ce măsură, în ori-ce mărime, în toate culorile, de toamnă și de iarnă.

Numai **fl. 1.80** costă

jachete de iarnă

pentru domni și dame, în cele mai frumoase culori de modă, se dau după ori-ce trup, e cea mai bună îmbrăcăminte de iarnă și de toamnă. Numai **fl. 1.80**.

Numai **fl. 1.75**

bucată de țoale de cai, se vînd de minune ieftin din cauza desființării fabricii de țoale. — Cine își cruță caii, să-și cumpere aceste renumite

Țoale de cai,

care nici-odată nu se mai pot căpeta așa de bune, de mari, de groase, de călduroase și de ieftine.

Grupul Nr. 5.

10 daruri prețioase.

Numai **fl. 1.50.**

- 1 lanț de aur de facon, foarte fin,
- 1 sipcă de țigarete de spumă de mare,
- 1 țitoare de țigarete, țesătură de artă,
- 1 aparat de foc vechnic,
- 1 cravată de mătășă și atlas,
- 1 ac de cravată cu petri,
- 1 creion de nickel cu peană,
- 1 briceag și scobitoare de dinți,
- 1 inel cu petri,
- 1 suvenir de Viena ca obiect de lux.

fl. 1. Fiecare articol. fl. 1.

1 orologiu de bronce ce merge regulat, cu garanță 1 fl.	1 lanț de orologiu din aur artificial cu acătore 1 fl.	1 inel din aur-double cu petri 1 fl.	1 medalion din aur artificial, cu petri 1 fl.	1 brățar dela expoziția din Paris 1 fl.	1 medalion de inimă din argint veritabil, probat 1 fl.
1 Cusmă de iarnă din peluș de Persia, cu vată călduroasă 1 fl.	1 pălărie bărbăt. din păsă moale foarte țitoare 1 fl.	4 cravate bărbăt. fiecare în altă formă și culoare, foarte fine 1 fl.	1 păr. mănuși călduroase pentru iarnă, din lână 1 fl.	1 jachetă de lână pentru dame și bărbaiți 1 fl.	1 păr. pantaloni de lână (sistem Jäger) pentru domni 1 fl.
1 cămașă bărbătească, foarte fin gătită, albă ori colorată 1 fl.	1 păr. ismene bărb. din pânză de casă bine lucrate 1 fl.	6 păr. ciorapi bărb. într'o culoare ori cu vîrghi frumoase 1 fl.	3 păr. ciorapi fem. într'o culoare sau cu vîrghi frumoase 1 fl.	1 corsetă curasată, fason parisian, foarte durabilă 1 fl.	12 batiste, cu margini colorate, chivite 1 fl.
1 cămașă femeiască din șifon ori în cu broderii 1 fl.	1 corsetă de noapte din șifon cu broderie fină 1 fl.	1 păr. ismene fem. din șifon, cu broderie fină 1 fl.	1 sucnă călduroasă, cu bordure 1 fl.	3 șorturi de casă, mostre frumoase și moderne, veritabile de spelat. 1 fl.	1 sorț de lister, calitate bună, caro, chivit, 3/4 de mare 1 fl.
1 jachetă de dame din creton francez lucrată 1 fl.	1 haină de iarnă gata pentru copii dela 1-3 ani 1 fl.	1 covor de pat din stofă de jute desen frumos 1 fl.	1 cearceaf de tot mare și gata 1 fl.	6 merindare de in, mari și tari 1 fl.	6 ștergare, calitate bună, caro, chivite 1 fl.
1 față de masă bună damast alb ori colorată 1 fl.	6 serviette pe deplin de mari, albe ori colorate 1 fl.	1 năframă de mătășă 1 cot de mare și în ori-ce culoare 1 fl.	3 batiste de mătășă de Lyon, în mai multe culori 1 fl.	1 eventual cu zugrăvire artistică, foarte frumos 1 fl.	1 năframă mare călduroasă pentru dame, 3/4 de mare 1 fl.
1 pipă din spumă de mare artificială 1 fl.	1 spiț de țigară spumă de mare veritabilă cu chichilibar 1 fl.	1 pipă pentru burghezi, spumă de mare artificială cu vergea cu tot. 1 fl.	1 aparat de foc, aprinde însuși cu țeștea fulgerului 1 fl.	1 portmoneu tot din pele cu incheietoare 1 fl.	1 portmoneu pentru bani și documente 1 fl.
1 lămpășă cu o lumină intensivă 1 fl.	1 șatula de cusut de mătășă cu scule de cusut 1 fl.	1 album pentru fotografii, foarte fin 1 fl.	1 briciag cu 4 tășuri, cu aparat pentru scoaterea dopurilor. 1 fl.	1 crucifix din metal topit, nu se poate sparge 1 fl.	1 oglindă de părete 35 cm. de mare, în cadru de nuc 1 fl.
6 linguri de supă din argint de Phönix veritabil 1 fl.	6 furculițe franc. din argint de Phönix veritabil 1 fl.	3 cuțite de masă din argint de Phönix veritabil 1 fl.	12 lingurițe de cafea din argint de Phönix veritabil 1 fl.	1 lingură mare de supă din argint de Phönix veritabil 1 fl.	2 feșnice de salon argintărite fin, formă frumoasă 1 fl.
1 țitoare de zăbhar splendid argintărită și fină 1 fl.	1 moară de cafea, cea mai bună construcție, durabilă 1 fl.	6 tase de cafea calitate bună nepertuate 1 fl.	1 împăratul și împărăteasa, 2 frumoase figuri de decorațiune 1 fl.	3 broșuri de dame în mostre deosebite 1 fl.	1 briciu, tăș englez veritabil, foarte ascuțit 1 fl.

Grupul Nr. 1.

21 articole pentru dame.

Numai **fl. 2.70.**

- 1 mare năframă de iarnă.
- 3 năframă de grumazi parisiene.
- 1 părechie de cercei Pierre de Strass.
- 3 ace de broș franceze.
- 1 portmoneu de dame parisian.
- 1 lanț de aur double parisian.
- 1 sticlută de parfum cu miros plăcut.
- 2 pasta de dinți alabaster și pomadă.
- 6 săpunuri de toalete parisiene aromatice.
- 1 oglindă de toaletă cu saltar.
- 1 inel de briliant imit. pentru dame.

Grupul Nr. 2.

136 recuise de scris.

Numai **fl. 1.—**

- 1 casetă elegantă conține următoarele: 50 coale hârtie de epistole fină, octav.
- 50 picuri bune ce se potrivea la hârtie.
- 3 condeie de peană franceze durabile dimpreună cu capsule.
- 3 excelente creioane Hardtmuth.
- 24 pene de scris într'o cutie.
- 1 frumos notes legat în lack.
- 1 coală hârtie sugătoare rosa.
- 1 lineal de lemn de cedru cu centimetru.
- 2 leniare și gumă.

Grupul Nr. 3.

120 articole pentru bărbaiți.

Numai **fl. 2.70.**

- 1 orologiu de bronz parisian ce merge regulat.
- 1 turn al lui Eiffel din nickel.
- 3 nasturi de cămașă din argint probat.
- 1 mașină de țigarete de nickel francez.
- 100 de tuburi veritabil parisiene.
- 6 batiste parisiene, chivite.
- 1 cravată de modă parisiană de mătășă.
- 6 săpunuri de toaletă aromatice parisiene.
- 1 frumos suvenir de Paris.

Oglindă de părete în cadru de aur fin

fl. 1.90

pro bucată, câtă vreme ține proviziunea. Aceste oglinzi ce arată foarte frumos, limpede și luminos sunt în cadre de aur splendid aurite și decorate cu arabesce, circa 55 centimetri de înalțe și 40 centimetri de late, o decorație pentru ori-ce locuință, de aceea nimeni să nu întarție a comanda cât mai în grabă. Mai departe se află și oglinzi mai mari, 67 centimetri de lungi și 47 centimetri de late, à **fl. 4.65.**

Fiecare se-și cruțe plumănilor și se-și cumpere pentru fl. 1.50

8 bucăți recuise de fumat:

- 1 pipă de lemn cu scurgere
- 1 vergea fină potrivită la ea
- 1 jachicun de pele fin
- 1 aparat de foc de buzunar, calitate neruinabilă
- 1 țitoare de țigară
- 1 sipcă de țigarete igienică, spumă de mare
- 1 excelentă pipă de casă scurtă
- 1 vergea pe potriviteală.

Toate împreună **fl. 1.50**

1 bucată, 30 coți pânză de munte fl. 5.50.	1 bucată, 30 coți șifon fl. 5.50.	1/2 duzină batiste albe de in veritabil 90 er.	1 garnitură de cafea colorată, 1 față de masă, 6 serviete fl. 2.25.
1 bucată, 30 coți gradual bun de atlas fl. 6.50.	1 rînd de haine de pat colorate fl. 6.50.	6 bucăți cearceafuri nechivite, 3 coți de lungi, 2 coți de late fl. 8.50.	1 duzină ștergare de in, Damast fl. 2.50.
1 bucată, 30 coți barchet alb fl. 6.50.	1 duzină batiste de in, cu margine colorată fl. 2.25.	0 garnitură de bouret, din cea mai fină materie de bouret fl. 10.—	1 rest de covor, 6 metri fl. 2.—

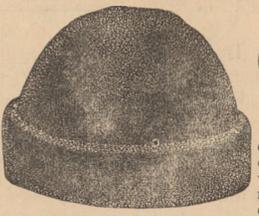
Cucu!

Din cauza unor solviri urgente vînd numai în decurs de un timp foarte scurt 150 bucăți splendide și regulate

oroloage cucu,

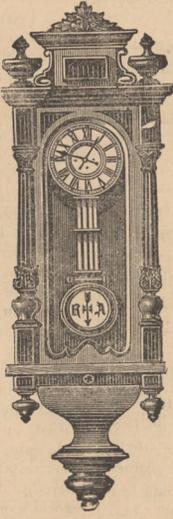
care mai nainte costau de trei-ori atăta, și singuratic pentru prețul bagatel de **fl. 8.50.**

Aceste oroloage cucu sînt regulate prelungă garanță și provădate cu bătătoare; la fiecare baterie se ivesce cucul cu plăcutul lui strigăt: „Cucu!” Dulapul e elegant, mare, bogat sculptat în sistem elvețian.

1000 bucăți cușme ruseseci Ignatieff

din astrachan imit. fin încrețit, cuprinsite călduros cu vata, trebuie să le vînd cât mai în grabă și le dau cu duzină à **fl. 11.** — sau singuratic cu **fl. 1 pro bucată.**

A se trage odată în 14 zile. 1 metru de înalț.

Numai **fl. 7.85** costă

un orologiu cu pendulă splendid ajustat

cu garanță de 5 ani.

Aceste oroloage cu pendule sînt în dulapurii de lemn de nuc gothice bogat sculptate, circa **1 metru de lungi, 35 centim. late**, montate, cu sticlă, au un ornament cu politură fin ce se poate îndepărta și au

un mecanism aproape neruinabil.

Cheia cu care se trage orologiu e dublă mecanismul, acurat regulat pe secunde, așa că un asemenea orologiu cu pendulă, neîntrecut în ce privește mersul excelent, e cea mai frumoasă și bizuită mobilă. La da pentru pacherare se scototese în **70 cr.**

Numai **fl. 2.50** costă un splendid ajustat orologiu de părete cu aparat de trezit cu clopot,

în ramă de lemn de nuc cu cadran ce luminează de sine, umblă și trezește punctual.

Deșteaptă-te!

Numai **fl. 3.50**

costă un orologiu de deșteptare bine regulat, executat conform desenului, în dulap splendid de nickel, cu arătător de secunde și cu un clopot deșteptător ce sună foarte frumos, durabil lucrat, umblă și deșteaptă foarte punctual; e netăgăduit cel mai frumos și ieftin orologiu. Prețul scăzut numai **fl. 3.50.**

Numai **fl. 4.50**

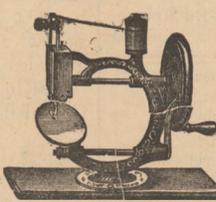
costă un excelent orologiu de argint-nickel de buzunar, cu un mecanism excelent și regulat, cu un toc splendid gîșcat cu sticlă de cristal, foarte frumos.

Numai **fl. 5.25**

costă un orologiu de buzunar-remontor de argint-nickel, fără cheie, cu arătător de secunde bine regulat, sticlă plană și instrument de arătare mecanic. Mai departe același orologiu remontoir din argint veritabil de 13 carate **fl. 8.50.**

Mașină de cusut pentru familie

pe cea mai nouă construcție costă, în loc de 15 fl., acum numai **fl. 5.50**

Garantez pentru excelenta prestare și pentru împunsătura frumoasă și regulată a acestei mașini de mână. Lucrează iute, frumos și tare, aproape ca ori-și-care mașină mare, coase toate materiile fără excepțiune, fie fine ori dure, face după plac împunsături mari, mijlocii ori de toc mici, este după cele mai noue experiențe mecanice-technice durabil construită din cel mai bun material și se expedează împreună cu toate recuisele ce-i aparțin și cu instrucțiunea de folosință.

Corturi! În ori-ce preț

se vînd 5600 bucăți corturi gata elegante; deoarece proprietarul are lipsă urgentă de bani, fabrica se desființează cu totul. De aceea se vînd cu pagubă! Cu ori-ce preț!

I. Cort patent sortă bună fl. 1.—	II. Cort Zanella cu bordură atlas fl. 1.50	III. Cort Austria din semi-mătășă fl. 2.—	IV. Cort Anglais, din mătășă fină franceză fl. 3.—
--	---	--	---

Toate corturile sînt construate foarte durabil din cel mai bun material indigen și străin, din stoffe patent, semi-mătășă Zavella, precum și din mătășă de Lyon și provădate cu bețe elegante, tari și frumos decorate, cu șini de oțel și apărătoare de viscol. Mai nainte costau de două-ori și de trei-ori atăta.

Ori-ce comandă, fie cât de mică, se efectuează cu îngrijire și conșcențios. Tot ce nu convine se reprimese fără obiecțiune, se schimbă ori se returnează paralele. Expedarea se face cu rambursă postală. Comande sînt a se adresa la singura adresă:

Indrustrie-Handlungs-Haus „zur ungar. Krone“, Wien, 5. Bezirk, Rüdigergasse Nr. 113.